

Új kezdet

II. évfolyam ♦ 2. szám

2024 nyara

A Hajdúsámsoni Református Egyházközség hírlevele

Konfirmáció

Anyák napja a templomban

„NE BÁNKÓDJATOK, MERT AZ ÚR ELŐTT VALÓ ÖRVENDEZÉS A TI MENEDÉKETEK!” NEH 8, 10.

Kedves Olvasó!

Nehéz időköt élünk. Amúgy is úgy éljük meg a saját napjainkat, mintha a mi életünk lenne a legbonyolultabb, legnehezebb, legkilátástalanabb. Mindig is így volt. Annyiban különbözik a mai világ a régebbitől, hogy nem volt annyi fóruma az embernek megosztani lelki és testi kínjait. Most mindenki kiteredet, s minden életnyomorúság azonnal landol a közösségi oldalakon. Mivel több bajról van információnk, sokkal nehezebben is viseljük, erőteljesebben húz le, nyomaszt a terhe.

Nehémiás idejében sem volt könnyű az élet. Az ellenség fenyegetése közben kellett építeniük a várfalat, állandó kétségek között. Nem lankadtak, nem hagyták abba. Minden ellenszél ellenére folytatták. Az egész világ összefogott a zsidókkal szemben, mégis tették a dolgukat. Annyi indokuk lett volna feladni, az elkeseredéstől az életvesztélyen át, mégsem tették. Valami mindig továbblendítette őket.

Nehémiás, mint az építkezés vezetője állandóan felügyelte, vezette, biztatta a csapatot. Mikor elcsüggedtek, akkor előállt és cselekedett. Ha kellett nagyon szigorúan lépett fel a visszaélésekkel szemben. Jelen volt, főpap társával, Ezsdrással együtt, szívéen viselte az egészet, rajta volt az ujjá a nép ütőerén, érzekelte a szívük dobbanását.

Ezért tudott azonnal reagálni és biztatni. Amikor elcsüggedtek, rögtön biztatott. S ez a biztatása sugárik át évezredek távlatából a Szentírás lapjain felénk is. Bánatunkban, szomorúságunkban, csüggedésünkben van menedékünk. Nem azt mondja, hogy van egy lehetőség a sok között, amibe kapaszkodhatunk. Hanem van egy olyan menedékünk, ahová állandóan mehetünk, mint egy várba, mint egy otthonba, ahol megpihenhetünk és feltölthekezhetünk. Az Úrban való örvendezés ez a menedék.

Ennek az örömmek nincs helye, nincs épülete. Ennek az örvendezésnek lelkülete van.

Minden körülmények ellenére vidámságot ad. Nem maga a pihenés. Nem maga a közösség. Nem az elvégzett munka, vagy a túlélt nap, hanem maga az Úr. Az ő személye olyan belső

menedék, ahová menekülhetek mindenféle lelki nyavalyámmal. Olyan ez, mint amikor a szerelmesedre gondolsz és valami furcsa bizsergés önt el. Vagy gyermeked mosolyára, s érzed mindenre képes vagy érte... Az Úrra gondolsz, és előnt a békéje, mert tudod, annyira szeret, képes volt életét adni érted... Valami felfoghatatlan és semmihez sem hasonlítható tapasztalat.

Itt a nyár. A mindennapok tevékenységei között megtaláljuk azt az időt, amit pihenésre és szabadságra szánunk, ahol felszabadulhatunk, lazulhatunk, kicsit töltődhetünk. Az Úrban sehová sem kell mennünk, még csak meg sem kell álljunk, csak rá kell gondoljunk és már a belőle áradó felszabadító örvendezés is menedékünk lehet a nehéz időkben.

Szeret az Úr, megmentett, elvette bűneimet, új életet adott, számba vesz, fontos vagyok neki, megért, ismer... Sorolhatnám, mindmind egy csipetnyi része annak, ami miatt van okom örülni. Minden körülményem ellenére és közepette.

Ha ez elég volt Nehémiás korában ahhoz, hogy egy nép újra és újra szembenézve minden ellenséges indulattal kimenjen a falra, és megfeszített tempóban végezze a munkát úgy, hogy egyik kezében a vakoló kanál a másikban a kard volt, akkor neked is elég lehet, nem?

*Szanyi György
lelkipásztor*

INTÉZMÉNYI HÍREK

Benedek Elek

Nyári dal

*Elnyílt már az ibolya, itt a nyár!
Égető lett a langy meleg napsugár.
Bűvös tavasz rózsafelhőn tovaszáll...
Lombos ággal, száz virággal,
Dalolással itt a nyár!*

Szeretettel köszöntjük ismét kedves Olvasóinkat ezzel a kis kedves verssel. A húsvét óta eltelt időszakról fogunk beszámolni ebben a cikkben.

Meghívást kaptunk ez év áprilisában a nyíradonyi Hetey Sándor Református Szeretetotthon Időskorúak Nappali Ellátása által szervezett *Sütni jó! Tavasz süti parádé* címmel megrendezett süti fesztiválra. Dánné Molnár Erzsébet nappali ellátás vezetője nagy szeretettel fogadta a mi kis csapatunkat. Érkezésünkkor átadtuk a versenyre készített és a szeretetvendégségre hozott édes és sós süteményeket, melyet klubtagjaink nagy szakértelemmel sültöttek. Minden, a versenyben részt vevő süti nagyon ínycsiklandó és szépen feltalált volt.

Nagyon színvonalas előadásokat hallgathattunk és láthattunk egész délelőtt. Sok vers, ének és tánc volt a műsorrendben. A mi intézményünket Szabóné Irmuska néni és Hegedűsné Marika versei képviselték. Minden résztvevő nagyon felkészült volt.

Az előadás végén a zsűri megköstölta és értékelt a finomságokat. Piros Józsefné habkönnyű mákos krémese és Molnár Erzsébet munkatársunk kapros kiflije első helyezést ért el. Ezúton is gratulálunk nekik. A rendezvény végén a vendégszeretetüket „megkoronázva” házigazdáink hazajutásunkról is saját autóbuzukat felajánlva gondoskodtak. Köszönjük még egyszer az intézmény vezetőjének, a nappali ellátás vezetőjének és minden segítőknek ezt a szép napot.

Májusban anyák napi műsort szerveztünk a klubtagoknak. Az önkormányzati óvoda egyik csoportja színvonalas, szívhez szóló műsorral köszöntötte időseinket, az édesanyákat, nagymamákat, dédnagymamákat.

A martinkai Őszirózsa nyugdíjasklub fennállásának 20 éves évfordulójára kaptunk meghívást. Egy pénteki napon dél körül érkezünk Martinkára a közösségi házhoz. Itt az udvaron egy óriási sátorban foglalhattunk helyet, ahol nem csak mi, de Hajdúsámson minden idős

klubja, közössége képviseltette magát. A köszöntők után finom, üstben készült ebéddel, házi süteményekkel és az elmaradhatatlan születésnapi tortával láttak minket vendégül. A nap élő zenével és táncsal folytatódott. A mi kis csapatunk közül is sokan csatlakoztak a tánchoz. Nagyon jó hangulatban tel el a délután.

Egy keddi napon a hajnali menetrendszerinti autóbusszal Debrecenbe, majd onnan pedig vonattal Budapestre utaztunk. Majdnem negyvenen érkeztünk a fővárosba. A célunk az Országház megtekintése volt, ahova a már februárban lefoglalt időpont szerint léphettünk be. Szavakkal nem lehet leírni, milyen szépen díszített és rendben tartott az épület és környezete. Az idegenvezetőtől számtalan érdekes információt kaptunk az Országház múltjáról, jelenéről, működéséről, funkciójáról. A nap második részében a Margitszigetre kirándultunk. Itt mindenki saját erejét felmérve sétálhatott, nézelődhetett. Sajnos a zenélő szökőkút még nem üzemelt, de a Japán kertbe és a sziget egyéb részeire eljutottunk, vagy akinek ez megerőltető volt csak egy padon üldögélve nézelődött, a Duna parti panorámában gyönyörködve. Élményekben gazdagodva és kellemesen elfáradva érkeztünk haza.

Nagy lelkesedéssel látogattuk meg a településünkön mostanában nyílt fagyizót is. Tervezzük, hogy sokszor látogatunk még el a nyáron egy kis húsító finomságért.

Június 12-én 10 órakor, a gyógytorna után Éva tiszteletes asszony vezetésével lelki wellness alkalmat tartunk a gyülekezeti teremben. Ezen a napon testileg és lelkileg megújulva térhetnek haza a résztvevők. Szeretnénk, ha ezek az alkalmak többször ismétlődnének majd a következő hónapokban, években.

Terveink között szerepel, hogy a nyár folyamán szervezünk egy kötetlen, interaktív előadást a reumatológiai betegségekről Dr. Borus László háziorvos vezetésével.

Készülünk az idei első nagyobb kirándulásunkra, amely során a fűzérradványi kastélyba és környékére látogatunk el. Nagy létszámmal indulunk ennek az útnak. Számos programmal készülünk erre a nyárra. Szeretnénk többször Debrecenbe utazni akár csak egy fagyaltozás vagy fürdőzés céljából. Az intézményi hétköznapijainkat nem csak játékokkal, beszélgetésekkel színesítjük, de többször tervezünk közös főzést is. Kérünk minden érdeklődőt, hogy folyamatosan figyeljék és érdeklődjenek programjainkról.

Minden nap Mindenkit nagy szeretettel várunk a mi közösségünkbe. Bárki bármikor bekapcsolódhat a közös programokba, melyek közül a csütörtöki idők bibliaórája, a szerdai gyógytorna és a keddi senior örömtánc igen népszerű. Szébbé, tartalmasabbá kívánjuk tenni az időseink mindennapjait. Szeretnénk, ha minél több résztvevő megtapasztalhatná az intézmény által nyújtott közösségi élményt.

Aki szeretne ennek a szeretetközösségnek a tagja lenni, kérjük, jelezze nekünk! Bárkinek bármi kérése, kérdése van, nyugodtan hívja munkaidőben a telefonszámunkat.

Mi, az intézmény munkatársai szeretettel fordulunk a segítséget kérőhöz!

Isten áldását kérjük minden kedves klubtagunkra, leendő klubtagunkra, és azok családtagjaikra!

Nappali intézményünk térítésmentesen vehető igénybe.
Házi segítségnyújtás térítési díj ellenében vehető igénybe!

Érdeklődni és jelentkezni lehet minden hétköznap
az intézményünkben 8:00-tól 16:30-ig!!

Telefonszámunk: 06/52-640-737

MINDIG VELEM VOLTÁL

Hogyan jött be az Úr az én hétköznapi életemben, és hogy lettem az ő gyermeke? Hogyan terelget azóta is szeretettel? Eme néhány sorban szeretném megosztani ezt az olvasókkal.

Az Úr hívogatott, szólított már engem erőteljesebben a Covid óta. Az első igei megszólítás a gyerekek iskolai honlapján jött elém Józsué 1:9, ami azóta is mindig elkísér: „Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz.” Ákos fiam is ezt kapta konfirmációs ígének. A következő szolás akkor történt, mikor Szanyi György tiszteletes lett a lelkipásztor. Az egyik első, hanem a legelső prédikációja volt a szólóító példázata, mely szintén erőteljesen megérintett.

Majd elérkezett a reformáció ideje, ekkor már 2021-et írunk, amikor János evangéliumából hangozott a prédikáció. Ott, a padosorokban édesanyám mellett ülve jött a felismerés,

hogy nekem is megbocsátott az Úr. A következő állomás, hogy a gyermekeim 2022 őszén elkezdtek a konfirmációs felkészítőt, és elkezdtünk közösen vasárnaponként templomba járni. Még ugyanennek az évnek az őszén meghirdetésre került az Alapok nevű kurzus, református hitünk alapjairól. Mikor elhangzott a hirdetés, már éreztem a hívogatást, és jelentkeztem. Ezekon az alkalmakon értettem meg, hogy az ige hallásból van és hallgatnom kell az evangéliumot, hiszen így szólítottak meg és kapok iránymutatást, üzenetet. Hogy mit tett értem és értünk Jézus. De nagyon bosszantott, mikor Tiszi arról beszélt, hogy romlottak vagyunk, nincs bennünk semmi jó. Fel voltam háborodva, miért mondja ezeket, miért nem a szeretetről beszél? Én jó vagyok, sosem követtem el semmi bűnt. Erre feleletként érkezett el Sóllyomkővár, 2023 kora tavaszán, Jónás igéje és annak boncolgatása, a csoportbeszélések. Itt teljesen lecsendesedtem, csak az igére és RÁ figyeltem. A bűnlátás ekkor következett el az életemben, Jézus szépen élem hozta minden addig elkövetett bűnömöt, könnyek között kértem tőle bocsánatot. Augusztus elején mondtuk el közösen a megtérő imát a barátnőmmel.

Hiszen az Úr csodás keze barátnőmmel is megajándékozott engem és egyikük személyében vezetőt is adott, aki végig segített és segít nekem az úton. Jézus küldte őt, hogy ne maradjak egyedül a megtérés útján, hanem tudjak kihez fordulni kérdéseimmel, kétségeimmel, ha labilis vagyok vagy ha épp megta-pasztalom az Úr csodás keze munkáját.

Tavaly májusban kezdtünk el közösen dolgozni az aldasleszel.hu blog oldalon, a gyülekezet élő felületén, ahol tagjaink mondhatják el, oszthatják meg mit jelent nekik Jézus, hogy munkálkodik az életükbe. Ez is számtalan kérdést vetett fel bennem: miért pont én, ki vagyok én? Hiszen alig ismertük egymást Tisztelettel, de fellelkesedtem, hogy az Úr rám gondolt és kezdeni akar velem valamit. Küldött az Úr önzetlen segítőtket az oldal felépítéséhez, megszólítottam testvéreket, fiatalokat,

középkorúakat és időseket, akik szívesen írtak és írnak azóta is, hogy mit jelent nekik Jézus.

Sok félelemtől szabadított meg az Úr. Elhagytam az okkult dolgokat: nem kopogok le semmit, nem mondom, ha valaki tüsszent, hogy igaz, hogy átmegyek a villanyoszlop és a létra alatt is, nem félek, ha a táskám a földön van, hogy kimegy belőle a pénz. Folyamatosan formál, alakít, kérem tőle mindig, hogy változtasson, formáljon az ő hasonlatosságára és adjon türelmet, nyugalmat, bölcsességet.

És hogy telnek a napok, mióta az Úrral járok?

A bibliaórákat rendszeresen látogatom. Sokat beszélgetünk az ígéről, mit jelent nekünk, kiből mit hoznak elő a felolvasott sorok, volt-e már olyan helyzetben, amiről az ige szól. Bár Tiszteletes vezet, de mindenki szól, akit a

lélek szólásra indít és közösen beszélgetünk. Igyekszem bekapcsolódní minden olyan programba, területre, ahol hívást kapok és érzek, szeretnék aktív részese lenni a közösségnek, hiszen minden tanítás arról szól, hogy legyünk a gyülekezetünk szerves részei, közösségben éljük meg hitünket. Segítem a diakónia munkáját. Szerkesztem az aldasleszel.hu oldalt. A mindennapjaim része lett az Úrjézus. Sokat hallgatok, olvasok.

A hitem tartalommal megtöltve szeretném élni, nem csak a szavak szintjén, formalitás-ban. Jó elmondani már, hogy Isten gyermeke vagyok. Megkaptam a kegyelmet és az örök életet.

Amen!

Orosz-Dandé Éva

ÖRÖM, HOGY TEHETJÜK!

A Diakónia kis csapata szeretettel köszönti az olvasókat!

Szeretnénk megosztani Önökkel azt a sok-sok örömet, ami bennünket ért! Nagyon hálásak vagyunk a felajánlásokért, mert csak így tudtuk megvalósítani a következőket!

Április elején egy raklapnyi téglával támogattunk egy nehéz körülmények között élő családot, akiknek szükségessé vált a házfelújítás. Tudjuk, hogy nem sok, de nekik sokat jelentett ennyi is.

Április 13-án egy vállalkozó jóvoltából 83 adag paprikás krumpli készült, amit Hajdúsámsonban osztottunk szét! Ugyanezen a napon szerveztük meg a Jótékonysági koncertet, ahol Gats Éva és Hoffman Richard énekesek előadásában operett slágereket hallgathattunk meg! Az ebből befolyó összeget a rászorulóknak megsegítésére fogjuk fordítani!

Május 4-én Sámsonkertben főztünk! A főzést Bak Katalin vezette, aki vendégként járt Hajdúsámsonban, s ha teheti, részt vesz az alkalmainkon. 104 adag bagulyás készült, amit sámsonkerti családoknak szállítottunk ki. Nagyon szépen köszönjük az ehhez szük-

seges hús felajánlást Dán Mónikának! Örülök, hogy megismerhettem, kedves, sugárzó személyiségét!

Május 18-án a Liget-tanyán, igehirdetéssel egybekötött főzést szerveztünk! Köszönettel tartozunk, Szilágyi Ibolyának és családjának, hogy erre a célra, helyszíniül, saját udvarukat adták! Külön szeretnénk megköszönni Szil-

ágyi Sándor tanyagondnoknak az önzetlen, segítő munkáját, mind a szervezésben, mind a főzésben! Nagyon finom 50 adag bagulyás készült általa. Már máskor is segítette a diakóniai munkát, amiért nagyon hálásak vagyunk!

Május végén, női higiéniai termékeket adományoztunk! Köszönjük a hozzájárulásokat, 30 db csomagot sikerült eljuttatni a rászorulóknak!

Ezen felül több családot tudtunk támogatni tartós élelmiszer-csomaggal, ruhával, berendezési tárgyakkal (ágy, szekrény stb.)

Mindenért Istené a dicsőség! Öröm számmunkra, hogy eszközként használ bennünket ebben a szolgálatban! Mindig feltölt, mikor látjuk az örömtől csillogó szemeket egy-egy adomány átadásakor!

Hálásak vagyunk mindenkinek, aki bármilyen formában támogatta munkánkat! Kö-

szönjük szépen a sok felajánlást, adományt! Az Úristen áldjon mindenkit!

*Hoffmanné Fedor Ibolya
diakóniai bizottság elnöke*

Diakónia!

Aki ismer nehéz helyzetben lévő családokat, akik örülnének alkalomadtán egy tányér meleg ételnek, tartós élelmiszer-vagy ruhacsomagnak, iskolakezdéshez iskolaszereknek, akkor kérjük, jelezze felénk:

Hétfőtől péntekig, 8-16 óráig ezen a telefonszámon: 0630/5282704

Köszönjük!

10. PÜNKÖSDI GYÜLEKEZETI NAP

Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítottam testetekből a kőszívet, és húszívet adok nektek. Az én lelkemet adom belétek (Ezékiel könyve 36. 26-27).

2024. május 20-án immáron tizedik alkalommal gyűlhettünk össze hagyományossá vált gyülekezeti eseményünkre, a kihelyezett istentisztelettel összekötött pünkösdi gyülekezeti napunkra. Az Erdőpusztai Arborétum az utóbbi években több ízben is otthont adott számunkra. Az ügyesebb és fiatalabb testvéreink kerékpárral érkeztek. Jó érzés volt egymást köszönteni, csupa derűs, mosolygó arccal találkozni és persze az új vendégekkel is megismerkedni. Az idei alkalmunk is dicsőítéssel kezdődött, melyet Biró Levente és párja Zita vezetett, kiegészülve lelkes ifjúságunkkal, amiért ezúton is köszönetet mondunk nekik. Felszabadító és felemelő érzés volt a friss dicsőítő énekekkel magasztalni az Urat.

Kissé más környezetben, a természet közelségében hallgathattuk Isten Igéjét, ami Pál apostol Efézusbeliekhez írott leveléből a 4:11-16 részből szól hozzánk. Lelkészünk rámutatott, hogy a Szentháromság egy olyan különleges, szét nem választható kapcsolatrendszer, amelybe a mindenható Isten bevonja a mindenséget, bevonja az embert, közötte minket is. Ezt a képet egy körtánc hasonlatával tette számunkra érthetőbbé, hiszen a körtáncnak nincsen vezetője, csak résztvevője, egyszerre kell lépnünk, nincs alá-főle rendelt viszony. De sajnos az ember kilépett ebből a csodás ritmusból, közösségből. Így Isten nélkül halálra van ítélve, hiszen mi nem tudunk egyedül, Isten nélkül létezni.

Az Istentől kapott különleges ajándékokról is beszélt, mint például a gyülekezetben való szolgálatról, melyhez különböző isteni municiókat kaptunk, mindenki egyedi módon. Hiszen a különbözőség szépsége formálja a másik embert, hiszen úgy nem lehet formálódni, hogy mindenki egyforma, uniformizált. De mire is kell felkészülnünk a gyülekezetben? A megtért

ember az csak éppen megérkezett valahova, de még nincs kész, fejlődés, növekedés következik hitéletében. Mindenki valamiféle céllal érkezett a gyülekezetbe, hiszen a közösség felkészít minket, amire elhívtunk. A gyülekezetet nem egy stabil helyhez hasonlította, hanem mint egy tréning helye, átmeneti állapot, ha úgy tesszük egyfajta felkészítő műhely: „Felkészítse a szenteket a szolgálatra”. Itt a „szent” a tökéletesedés folyamatát jelenti, nem a tökéletest.

Feltett két fontos kérdést is lelkészünk: „Beleléptél e már egyáltalán az egyházba?” Nemcsak az egyházhoz, hanem Krisztus testéhez tartozol-e már? A második kérdés: „Mire hívt el téged a Krisztus?” Mi az a szolgálat, ami a te területed, hiszen az Isten nem teremt felesleges embereket. Ahhoz, hogy erre rájójjunk, ahhoz kell a tér, kell a közösség, ahol visszajelzéseket kapok. Az élő közösségben „zajlik az élet”, úgy hogy közben Isten igéjére figyelünk, eközben a mások hatása, szava másfelé, Isten felé irányítja az életünket. Közösség nélkül, szeretetben való visszajelzések nélkül nincs meg az úgynevezett „kritikai szűrő”, anélkül csak mennénk a saját fejünk, saját akaratunk után. És ez nem Isten akarata.

A Krisztus testének építése a szolgálati területünk megtalálása és végzése után az együtt növekedés folyamata következik, úgy hogy eközben mindenki számára Krisztus a legfon-

tosabb. Tehát az egészséges gyülekezet növekszik. De mi is ez a növekedés? Egyre inkább olyanná kell válnunk, mint Krisztus, nem csak egyénileg, hanem a közösségi életünkben is. Nem a megrekedés, hanem a fejlődés a cél, elérni a nagykorúságot a Krisztusban való követésünkben, növekedésünkben. Az istentelen állapotból eljutni arra az állapotra, hogy ismerem az Urat, szeretem az Urat és szolgálom Őt. Ez könnyebb azoknak, akik valóban részei a közösségnek. Örömmel tölt el bennünket, hogy a gyülekezetünkben minden korosztályban megtapasztalható ez a növekedés, közeledés egymás felé. Még akkor is, ha olykor egy kissé „ütösnék” is éljük meg Isten minket formáló, nekünk szóló igéjét. Feladatként kaptuk meg, hogy tanuljunk meg a szeretetet egymás felé, kapcsolódjunk egymással, idomuljunk egymáshoz. Kapcsolódjunk különböző módon, különböző szinteken, területeken, de egyre erőteljesebben egymáshoz és eközben Krisztushoz is. S miközben ez a „rendszer” erősödik, nem tudunk egymás nélkül lenni. Nem tudjuk megfogalmazni, hogy hogyan, de közöm lesz a másikkal. Ily módon a világ minden részén létező gyülekezetekhez is kapcsolódunk, egy szív és egy lélek van bennünk, mint keresztényekben. A közös pont, a kapcsolódás, a közös alap: Krisztus. Kiemelte, hogy ha a Krisztusé vagy, közöd van a másik emberhez, közöd van azokhoz is akik most itt vannak melletted. Felelősséged van feléjük, fel kell készítsd őket a szolgálatra, a növekedésben támogatnunk kell egymást, el kell jutni az igazság és a szeretet gyakorlására. Így formál bennünket az Isten egyre tudatosabb hívó emberekké. Akik már nincsenek köztünk azokhoz is kapcsolódunk, vagy akik még nincsenek Krisztusban, azokhoz is kapcsolódunk. Feladatunk őket megkeresni,

hogy felismerjék a kiválasztottságukat és meghallják az evangéliumot. Legyünk só és világosság! Ez egy állandó mozgás, kapcsolódás, növekedés, állandó Krisztustól jövő impulzusok, állandó tanulás ebben a kapcsolatban az egymás szeretésére.

Zárásként elmondta tiszteletesünk, hogy mindenkinek más mértékben adott az Isten talentumokat. Nem kell egyformáknak lennünk, nem kell olyannak lennem, mint a másik ember, másik testvérem, hanem olyannak kell lennem, mint a Krisztus. Amim van, azzal szolgáljam Őt! Olyan mértékben, ami nekem adatott. Gyakorlatban ez sokszor annyiban valósul meg, hogy kitartóan hívogatok valakit a templomba, észreveszem a bajba jutott embereket, és segíték, vagy éppen anyagilag vagy saját időm odaszánásával szolgálom az Urat. És ez egész életemre vonatkozik! Nincs olyan, hogy vallásos vagy nem vallásos élet, csak Krisztuskövetés van, mindeniütt, ahol vagyunk! Krisztusé vagyok tetőtől talpig, nem csak félig váltott meg, nem csak a „templomidőre” váltott meg. Nem félig adta oda az életét értem, hanem egészen! Az a tér, ahol a Krisztus formálni akar bennünket, az a gyülekezet. Annnyifélék vagyunk, annnyiféle talentummal megajándékozva, hát a saját mértékünk szerint tegyünk a gyülekezetért!

Hálásan hallgattuk az olykor humorral fűszerezett de minden szavában igaz, és Istentől jövő szolgálatot, igehirdetést. Hiszem, hogy elkészített alkalom volt ez is és sokat adott saját és gyülekezeti növekedésünkhöz egyaránt.

Ezt követően két testvérünk – Mányi Gábor és Orosz-Dandé Éva tett bizonyosságot az ő istenkeresésükről, életfordulásukról, hitben járó életükről. Hálások vagyunk mindkettőjük életéért, s az őszinte szavaikért, melyek talán másokat is az Isten felé való elindulásban erősítettek meg. Az örökifjú Sólyom Miska bácsi két verset is felolvasott nekünk, majd életéről beszélt lelkesen a gyülekezetnek. A lelki táplálékok után következett a finom birka- és zúzapörkölt elfogyasztása, melyet presbiter testvéreink készítettek számunkra. Ezúton is hálásan köszönjük minden felajánló és az ebédkészítésben, szállításban résztvevő testvérünk szolgálatát. Az elmaradhatatlan szel-

lemi vetélkedőt Papp László presbiter testvérünk vezetett. Négy csapatba verbuválódva mérhettük össze tudásunkat a szellemi kvíz során, melyet követett a csapatjáték, versenyjáték. Hatalmas nevetések, jókedv kíséretében ügveskedtünk, játszottunk, de sajnos a hirtelen felgyülemlett esőfelhők félbeszakították a közös mókázást. Az idő gyorsan elrepült, s lelkileg feltöltődve, testileg kellemesen elfáradva vettünk búcsút egymástól.

VACSORA A BAGOLYIRTÁSON

Pista bácsi, igaz hitű, sok magasságot és mélységet megélt ember, aki már akkor Bibliát csempészett a határon túlra, mikor én még tervben sem voltam. Nem elégedett meg a református testvérek már-már odavetett „Áldás békesség!” köszöntésével. Valamivel többre volt kíváncsi; arra, hogy is áll az ember hite, lása, ezért a kötelező áldás békességen túl mindig megkérdezte: „Hiszed-é a Jézus Krisztust?”

Mikor először találkoztunk Fonyban, még hittem a szárnyait bontogatta. Húzott vissza régi énem, az új meg kapaszkodott az ismeretlen felé, szóval hit terén elég labilis voltam. Nem is hívónek kellett volna nevezni, hanem kétkedőnek. Mikor bemutattak neki, már sok történetet hallottam Pista bácsiról. Ha fele is igaz, amit mondtak róla, egy igazi példakép; munkássága nyomán gyülekezetek és gyerektáborok hada egy sereg ébredővel, napi 26 óra munkával. Egy biztos, amit sose hallottam, hogy valaha aludt volna. Annál többet dolgozott az egyház építésén és fáradozott az eltévedt, vagy kereső emberek Jézushoz térítésén. Ha ezt most hallanám, biztos azt mondanám az érdem csak is Jézus Krisztusé.

A kérdést, mint az előttem lévő sorstársaim én sem kerülhettem el „Hiszed-é a Jézus Krisztust?” -kérdezte, és mélyen a szemembe nézett. Hiszem és próbáltam tartani a szemkontaktust és fogadni a kézzszorítást, de olyan kevés volt ez a „hiszem”, mint vacsora a Bagolyirtáson.

Most mondjam azt neki, hogy ez a kérdés nem annyira egyszerű, mint amilyennek látszik, mert egy nap még többször elbizonytalanodom Jézus személyét illetően, mit is akar tulajdonképpen és hogy is került Ő képbé az

Áldásként éltük meg a generációk találkozását, felszabadult vagy elmélyült beszélgetéseket, asztalközösséget és a közös játékokat, jókedvet is. Hálás szívvel várjuk a következő évi pünkösdi gyülekezeti napunkat is, Isten áldása kísérelje gyülekezetünk minden tagját az újbóli alkalomig is! Addig is növekedjünk a Krisztusban, kapcsolódjunk egymáshoz és gyakoroljuk egymást szeretni!

Veres Tamásné Móni, presbiter

életemben; máskor meg azon kapom magam, hogy szemlesütve imádkozom és összeszorított foggal szabadkozom, hogy csak most az egyszerű... és akkor többet nem, csak most segíts, vagy legalább mutass utat.

Így utólag jobb lett volna, ha ezt válaszolom, de véletlenül nincsenek. Sokszor riadtam fel esténként mikor eszembe jutott, hogy is mondhattam ezt, mikor nem volt igaz. Hányszor bevillant a kép mikor Pista bácsi megkérdezte, „Hiszed-é a Jézus Krisztust?” Én pedig kétkedve, üres szívvel feleltem: Hiszem.

Aztán az idő múlásával, sok bizonyágon túl, hitem szépen megerősödött, és eljött a nap mikor ezt a „Hiszem”-et igaz szívvel tudtam mondani, és a kérdés után nem jött ez a nyugtalanító, ürességet okozó érzés. Belemondtam volna akárki szemébe, és a kezét is jól megszorítottam volna, hogy csak úgy ropogott volna, hitem ereje alatt.

Egy este, mikor ezzel a gondolattal játszottam, valaki halkán azt mondta: Milyen jó, hogy nem azt kérdezte: Szereted-e az Úr Jézust?

Nem volt egy bonyolult kérdés, de ahhoz elegendő volt, hogy fene nagy hitem mellett egy másik dologra is rávilágítson: a szeretetre. A nyugtalanító érzés, ahogy ment, úgy költözött vissza szívembe, és bár a hit szállása már megtelt, úgy látszik a szeretet hajlékában még maradt szabad ágy.

Ezt kimondani csak sokkal később tudtam, épp egy gyülekezeti héten, pont Bagolyirtáson. Mikor este lefeküdtem, sokáig mondogattam magamban: Szeretlek Úr Jézus! – és vártam, hogy a szívemben támad-e üresség, de az adigra már csordultig megtelt szeretettel.

SÁRBÓL ÉS VESSZŐBŐL

Már több mint négy hónapja, hogy megalakult az új presbitérium, és még szinte fel sem ocsúdtunk a választásokból, máris elkezdődött a munka. Zárni az elmúlt évet, kezdeni az újat, bizottságokat felállítani, megvitatni a gyülekezet ügyes-bajos dolgait. Hova ez a nagy sietség, hisz még egymást is alig ismerjük. Ennek okán

vetődött fel, hogy tartani kéne egy presbiteri hétvégét, egymás jobb megismerése és az előttünk álló évek céljainak meghatározására; afféle csapat-építőt.

Szólt az Ige, építettük a csapatot, meghatároztuk a gyülekezet céljait, sokat beszélgettünk egymással, aztán hazamentünk.

Dióhéjban ennyi lett volna, ha szabadidőnkben, nem látogatjuk meg Tákos település református templomát.

Sok szép és nagy templomot láttam már, kezdve a barcelonai Sagrada Familia messze menőkig kidolgozott templomától, London tekintélyt parancsoló Szent Pál katedrálisán keresztül, a Velencében lát-

ható Szent Márk székesegyházig, de egyik se mesélt annyit Istenről, mutatta meg egyszerű, tiszta mivoltát, mellyel lehajolt a bűnös emberhez, mint a tákosi, fehérre meszelt, paticsfalú, kis templom.

A szóbeszéd szerint, akkoriban a református templomok építését rendelet korlátozta, „időtálló” anyagból, kőből, téglából építeni

nem lehetett, ezért a templom, úgymond kevéssé nemes anyagokból, fából, sárból és vesszőből épült... Az előtte álló jövő már szinte borítékolható.

Azonban építői, Jézus szavait megfogadva, és átültetve azt a gyakorlatba, alapját malomkövekből készítették, mondhatni sziklára építettek.

„És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kősziklára volt alapozva.” Máté 7:25

És tényleg jöttek. Olykor a templomban negyven centi víz is állt. A falu házainak több mint fele összeomlott, vagy lakhatatlanná vált, de a templom alapjait megrengetni nem tudta. Falát igaz megbontotta, de mivel az sárból és vesszőből volt, könnyedén pótolni lehetett; az árvíz levonulásával gyorsan kiszáradt, nem zárva magába a romlás salétromvirágait, és penészszagát.

Ma is áll, és hirdeti Isten kegyelmét, az oda betérőknek.

Hogy milyen összefüggést látok a templom és a presbitérium között, ott hasított belém, azon a szent helyen.

Isten a legjobb embereket választotta erre a tisztségre. Néha az elvégzett munkánk esetlenné, rozogáná tünik, de ha sziklára épül, nem fog összeomlani, és tökéletesen be fogja teljesíteni Isten tervét.

Így épülünk fel mi is, sárból és vesszőből, és nem baj, ha nem vagyunk tökéletesek, Isten ereje -akárcsak a tákosi kis templom- az erőtlenség által mutatkozik meg. Ha az alap Jézus Krisztus, ömölhet zápor, jöhetnek az árvizek...

*Vigh Ferenc
presbiter*

„ISTEN KÉPMÁSÁRA TEREMTETTE, FÉRFIGYÉ ÉS NŐVÉ TEREMTETTE ŐKET.” (1MÓZES 27)

Férfi túra a Mátrában

2024. 06. 08-án kora hajnalban közel 20 férfi és fiú kelt útra a gyülekezetből, hogy együtt töltsön egy napot és tesztelje állóképességét. Az úti cél a Mátra, pontosabban Mátraháza volt, ahonnan kiindulva 10 kilométert tettünk meg gyalogosan több száz méteres szintkülönbséget leküzdve Galyatetőig. Sokszor szó szerint tényleges küzdelemről volt szó, ugyanis az előző napok heves esőzései miatt néhol embert marasztaló volt a sár. Mindez azonban nem szegte kedvét a csapatnak és jókedvűen akár egymást froclizva haladtunk az úti cél felé. Útközben bőven volt idő beszélgetésre és a táj szépségében való gyönyörködésre. Ez utóbbi a mi Alföldhöz szokott szemünknek különösen felemelő volt. Miután jó tempóban megérkeztünk Galyatetőre megpihentünk és hálát adtunk, hogy sikerrel jártunk.

Emellett mindenki kapott egy ígét, amit a visszaúton forgathatott a gondolataiban. Erre bőven volt idő, ugyanis hiába volt ugyanolyan hosszú a visszaút kilométerben ezek a kilométerek (főleg az utolsó kettő) valahogy sokkal lassabban fogytak, mint az odaúton. Volt, akiknek heroikus küzdelmet jelentett az utolsó kaptató, de fogcsikorgatva ők is teljesítették a kitűzött távot. Egy rövid szusszanás után hazafelé vettük az irányt, immár a kényelmes autókban ülve, és késő délután meg is érkezünk Sámsonba.

A nőtestvérek kiadós vacsorával várták a férfiakat, amiért hálás köszönet nekik. Emellett köszönjük a túra megszervezését Szilágyi Ferinek és várjuk a következő erőpróbát (talan egy fokkal könnyebb túra formájában 😊).

*Papp László
presbiter*

Női piknik

Ugyanezen a napon a hölgyek számára pikniket szerveztünk. Egy közelebbi célpontot jelöltünk ki, mint a férfiak. Nyíradonyba mentünk, ahol megnéztük a lombkorona-sétányt és a kilátót.

A rövid séta után párban ültünk le beszélgetni, egymástól távolabb. Minden pár ugyanolyan kérdéssor alapján indította a beszélgetést. Női mivoltunkhoz, szerepeinkhez kapcsolódtak a kérdések, mely során sok mindent megtudtunk a társunkról, családjáról, arról az élethelyzetről, amiben éppen van. Az őszinte beszélgetés segített abban is,

hogy önmagunkat, Istennel való kapcsolatunkat jobban megértjük. A beszélgetés végén a másikért imádkoztunk, kértük Isten áldását testvérünk életére.

Ezután következett a piknik. Előkerültek a finomságok, sós és édes falatkák, melyből mindenki jóízűen falatozott. Folytatódott a jókedvű, vidám beszélgetés.

A napot vacsora zárta, ahol megvendégtük a túrában megfáradt férfiakat.

*Csontosné Ozsváth Éva
presbiter*

REFORMÁTUS ASSZONYOK, LÁNYOK TALÁLKOZÓJA

„Lelkünk az Urat várja, Ő a mi segítségünk és pajzsunk. Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk. Maradjon velünk, Uram, szereteted, mert mi is benned reménykedünk.” (Zsoltárok 33, 20-22)

Egyházmegyénk szervezésében április 13. napján, a bocskai kerteki ökumenikus templomban került sor a református asszonyok, lányok találkozójára, melyen magam is részt vettem, hiszen életemet meghatározóan keresztyén nő vagyok.

A nyitó áhitatot Nt. Óz Lajos esperes úr tartotta Pál apostolnak az Efézusbeliekhez írott levele 3,14 alapján, kiemelve az alázat, a szeretet, és a hit fontosságát Isten elé járulásunkban, a másik hitének izlelgetésében, annak felismerésében, hogy mindenben Isten szeretete van akkor is, amikor a jelen kor támadásainak célpontja az alapvető értékek eltüntetésé. Pál apostol sokat tusakodott a többiekért. A női körök, közösségek, a nőszövetség is az imádságból nyeri erejét és kéri a Szentlélek Istent a munkálkodásra. Nem a látvány érinti meg, hanem az élő Isten, a Szentlélek által. Az élő

Istent imádjá és Őt dicsóíti nemzedékről nemzedékre.

Az áhitatot követően a házigazda református gyülekezet lelkipásztorának, Nt. Miklós Lászlónak ismertetőjét hallhattuk a több mint 25 évvel ezelőtt felszentelt, a római-, görögkatolikus, valamint református felekezetű hívek egyházi alkalmainak egyaránt otthont adó ökumenikus templomról, a tér és időbeosztásról, az együtt gondolkodásról: „Hisszük, hogy nagyobb, aki összeköt, mint aki elválaszt. Ha Te is ezt vallod, ennek megfelelően élj és beszélj!”

Ezt követően Nt. dr. Koncz-Vágási Katalin Sarkad-Belváros Egyházközség lelkipásztora, és azóta már a Református Országos Nőszövetség elnöke „Az élő ige formáló hatása a női lélekre” címmel tartott érdekfeszítő előadást ószövetségi és újszövetségi hivatkozások alapján.

Sámuel második könyvének 21, 1-14 versei szerint Dávid király, a már három éve tartó aszály és éhínség okáról az Urat kérdezve, Saul király öt unokájának és Ricpától született két fiának kivégeztetésével engesztelt ki a gibeóniakat az elődökkel kötött szövetség Saul általi megszegéséért, és várja, hogy Isten

esőt adva, megkönyörüljön népén. A halottak törvény szerinti -emberi méltóságot, megbecsülést, emlékezési helyet biztosító- tisztességes eltemetetését azonban nem engedi meg. Ricipá nem emel szót Dávid király vagy a gibeóniak ellen, de azt a gyalázatot sem szeretné, hogy fiai tetemét a madarak, vadak hordják szét, ezért a holttesteket éjjel-nappal ő maga őrzi hat hónapig. Cselekedetét látván, Dávid király eleget tesz a törvényi előírásoknak, és parancsára végtisztessége lesz Ricipá fiainak, és Saul unokáinak, de magának Saulnak és fiának Jonátánnak a maradványai is a közös családi sírba kerülnek. Dávid Ricipá protestálására állítja vissza és őrzi meg országában az Isten által adott rendet. Ezután, és csak mindezek után könyörül meg Isten az országon.

Újszövetségi példázatokkal arra mutatott rá lelkipásztor asszony, hogy a korra jellemző családi, társadalmi szerepvállalásban ledegradált nőknek Jézus hogyan állítja vissza a teremtő Isten által adott rendeltetését, emberi méltóságát, küldetését. Ha kell gyógyítja, megszánja függetlenül attól, hogy tisztátalan (Lk 8. vérfolyásos), hogy bűnös, házasságtörő (Lk 7., Jn 8.), hogy özvegy, szegény (Lk 7.) vagy példázatban hivatkozik rá (Lk 18. igazságát kereső asszony). Megengedi, hogy szolgáljon, sőt tanítvánná legyen. (Lk 10. Mária és Márta) Számára a női belső érték megegyezik a férfiéval. Lukács evangéliuma néven nevezi a Jézust követő asszonyokat, akik nemcsak áldozatos szeretettel támogatják, segítik Jézust és küldetését, hanem úgy jelennek meg az apostolok mellett, mint Jézus nyilvános működésének, kereszthalálának és feltámadásának elhívott tanúi (Lk. 8). Jézus feltámadásának örömhírét elsőként hallhatják meg és adhatják tovább, és közülük magdalai Máriának jelenik meg elsőként a feltámadott Krisztus.

2024. év az Élő Ige éve a Református Egyházban. Isten Igéje örökké élő, készítő és ható, változást előidéző. Isten valóságába helyez bele minket,
„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! -mondja a Seregek Ura.”
(Zak 4,6)

A találkozót kulturális eseményekkel folytattuk: Nt. Sándor Enikő téglási lelkipásztor asszony, mint egyházmegyei összekötő és a rendezvény háziasszonya invitálására, a helyi általános iskolás gyerekek néptánc fellépésének örültünk, valamint a helyi népi motívumokkal díszített kézimunka, továbbá régi és különleges kiadású Biblia – énekeskönyv gyűjteményt csodáltunk meg.

A környező egyházközségek főként nőszövetségi tagjainak kellemes, családi hangulatú összejövetelét szeretetvendégség zárta.

Hálát adok az Élő Istennek a Jézus Krisztusban megmutatott élő reménységért, mely életem ereje, lelkem üdvössége.

Hálatali szívvel köszönöm meg Istenemnek Sipos és Mányi mamámat, akik imádságos szívvel szerettek az Úr elé, anyukámat és keresztanyámat, akik teszik ezt ma is valamenyny családtagjukért.

Hálát adok az Úrnak minden Nőtestvéremért és buzgó szívvel bátorítom Őket a vasárnapi istentiszteletek előtti Női imaközösségben való részvétellel.

Áldást és Békességet!

*Lakatosné dr. Mányi Klára Krisztina
presbiter*

KÖZÉRDEKŰ HIRDETÉSEK

ALAPÍTVÁNYI HÍREK - ADOMÁNYOK

Kérjük, hogy személyi jövedelemadója 1 %-nak felajánlásával támogassa gyülekezetünket céljai megvalósításában.

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány:

adószáma: 18995657-1-09

számlaszáma: 60600101-11122874

Egyházfenntartói járulék befizetésének határideje: 2024. december 31.

Gyülekezetünk számlaszáma: 60600101-11063881

(Az utaláskor kérjük, hogy a közlemény rovatba írjanak nevet, címet, és hogy mire fizetnek be.)

Isten áldása kísérje a közel és távol élő támogatóink életét!

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Szerda 18:00	Bibliaóra
Csütörtök 9:00	Idősek bibliaórája
Péntek 9:30	Baba-mama klub
Péntek 17:00	Tini-klub
Péntek 18:30	Ifjúsági bibliaóra
Vasárnap 9:30	Férfi és női imaközösség
Vasárnap 10.00	Istentisztelet, párhuzamosan gyermek-istentisztelettel

Kiadja a Hajdúsámsoni Református Egyházközség.

Szerkesztő: Csontosné Ozsváth Éva.

Előkészítés és nyomás: Litográfia Nyomda, Debrecen.

A kiadvány ingyenes. Bizonyágtételeket, írásokat az evaozsvath1226@gmail.com e-mailre várjuk.

A kapott anyagokban a változtatás jogát fenntartjuk.

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki az egyházfenntartói járulék befizetésével, adományaival, adója 1%-ával támogatja a gyülekezetet!

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány adószáma: 18995657-1-09

4251, Hajdúsámson, Rákóczi u.2.; telefon:52/640-737

www.facebook.com/hajdusamsonireformatus • <https://hajdusamsonreformatus.hu>

Exodus Angol Tábor Sámsonkert 2024. július 15-19.

Bővebb információ :06301213626

Jelentkezni itt lehet

Örömmel!

A Hajdúsámsoni Református Egyházközség Ifjúsági Tábora,
Telkibánya 2024. augusztus 12-17.

Minden fiatalat várunk szeretettel!

Bővebb információ és jelentkezés itt

ÉLD ÁT!

JERUZSÁLEM UTCÁIN

ovisoknak ebéddel zárul a
program!!!

július 8-12.

Jelentkezni és bővebb
információ itt

VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT HAJDÚSÁMSON